

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 1T/22/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4206010073
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petr Kaňa
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2013:4206010073.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudcom JUDr. Petrom Kaňom v trestnej veci obžalovaného A. Z. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a iné na hlavnom pojednávaní v Komárne 17. septembra 2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. súd obžalovaného:

A. Z., nar. X. W. XXXX v D., trvalé bydlisko G., F. XXXX/X,

spod obžaloby okresného prokurátora v Komárne podanej na Okresný súd Komárno 23. februára 2006 pod č. Pv 104/05-91, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť tak, že

1/ dňa 25. novembra 2004 v čase o 15.45 hodine v G. po S. ulici riadil osobné motorové vozidlo zn. BMW čiernej farby, EČ: X. pričom takto konal napriek tomu, že mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Komárno zo dňa 5.11.2004, sp. zn. ORP-690/DI-SKI-04 bola uložená sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 6 mesiacov,

2/ dňa 6. decembra 2004 v čase o 23.00 hod. v G. po D. ulici riadil osobné motorové vozidlo zn. BMW čiernej farby, EČ: X., pričom takto konal napriek tomu, že mu rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Komárno, sp. zn. ORP-690/DI-SKI-04 zo dňa 5.11.2004 bola uložená sankcia zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na dobu 6 mesiacov,

3/ dňa 15. januára 2005 v čase okolo 21.00 hodine v G. na ulici E. navštívil Y. A., nar. X.X.XXXX s tým, že prejavil záujem o kúpu vozidla zn. AUDI XXX EČ XXX W. hodnoty 41 129 Sk, za účelom vykonania skúšobnej jazdy mu boli odovzdané kľúče od vozidla, s vozidlom však odišiel na neznáme miesto a až dňa 20. januára 2005 bolo nájdené poškodené v G. na Q. generála D.,

o s l o b o d z u j e,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný stíhaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného Y. XXXX v D., trvalé bydlisko G., časť I., Z. XX, s uplatneným nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Na podklade obžaloby okresného prokurátora v Komárne podanej na Okresný súd Komárno 23. februára 2006 pod č. Pv 104/05-91 na obvineného A. Z. pre skutky v obžalobe právne posúdené ako prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. a prečin neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zák., ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe uvedenom v obžalobe, vykonal súd hlavné pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie vo vzťahu k jednotlivým žalovaným skutkom výsluchom obžalovaného, svedkov, znalca (k skutku v bode 3/) a čítaním zabezpečených listinných dôkazov v ďalej uvedenom rozsahu.

Obžalovaný A. Z. v priebehu celého konania popieral spáchanie žalovaných skutkov s tým, že vo vzťahu k skutku v bode 1/ sa obhajoval tým, že uvedený skutok nemohol spáchať, nakoľko 25. novembra 2004 nebol na mieste, na ktorom sa mal skutok stať z dôvodu, že o 15.45 hod. predmetného dňa bol v X. S., kde vykonával prepis motorového vozidla, s ktorým mal byť videný v G., čo potvrdzujú aj svedkovia A. P., Z. E. a X. S.. Vo vzťahu k skutku v bode 2/ dňa 6. decembra 2004 o 23.00 hod. bol spolu s matkou O. Z. na schôdzi občianskeho združenia I. šanca v G., čo potvrdzuje okrem iných aj svedkyňa D. I., štatutárna zástupkyňa tohto združenia. Vo vzťahu k skutku v bode 3/ dňa 15. januára 2005 o 21.00 hod. bol od 15. do 24. januára 2005 práceneschopný, mal ruku v sadre, mal také zdravotné problémy, ktoré si vyžadovali opateru inej osoby a v daný večer, keď jeho rodičia boli na jednej spoločenskej akcii zabezpečili u neho prítomnosť rodinných priateľov P. A. a Z. A., v prítomnosti ktorých sa v rozhodujúcom čase zdržiaval doma.

Vo vzťahu k skutku v bode 1/ svedok O. Y., v rozhodnom čase náčelník Mestskej polície G., uviedol, že od svojho kolegu A. I. sa dozvedel, že tento videl obžalovaného jazdiť autom v čase keď mal zadržané vodičské oprávnenie. Následne A. I. podal oznámenie o priestupku na OO PZ Hurbanovo, ktoré spisoval X. L.. A. I. mal vidieť obžalovaného pri svojej záhrade smerom od železničnej stanice do G. pri železničnom priecestí. Už nevie kedy mu to I. oznamoval, on o tom vyhotovil záznam, bol to jeho prvý priestupok ohľadne marenia po nástupe, preto bolo číslo na jeho úradnom zázname ČOZ 1/2004.

S. A. I. vypovedal, že koncom roka 2004, keď išiel do svojej záhrady na ulici S., zbadal prichádzať čierne BMW, ktoré viedol obžalovaný. Keď na ďalší deň nastúpil do služby, volal mu, aby sa išli pozrieť na F. ulicu náčelník O., nakoľko by tam mal jazdiť obžalovaný. K. mu povedal, že ho videl jazdiť pred pár dňami. Keď prišli na F. nič tam nevideli. Po pár dňoch mali poradu a náčelník sa ho pýtal či je ochotný to čo videl dať na papier, s čím súhlasil. Nejako začiatkom decembra 2004 mu zavola náčelník, aby išiel na štátnu políciu a tam podal oznámenie o priestupku, kde sa aj dostavil a oznámenie bolo spísané. Kedy videl obžalovaného jazdiť presne nevie uviesť, „oznámenie o priestupku podával po niekoľkých dňoch, po 10 alebo 20, už aj vtedy sa mu na to ťažšie spomínalo.“ Je si istý, že obžalovaného videl jazdiť v novembri, ale nevedel, že má zadržané vodičské oprávnenie, od koho sa to dozvedel, nevedel uviesť. O tom, že videl obžalovaného jazdiť nespísal záznam.

Svedok P. A. (poverený príslušník OR PZ Komárno), ktorý viedol vyšetrowanie uviedol, že v predmetnej trestnej veci začal trestné stíhanie pre trestný čin marenia úradného rozhodnutia z dôvodu, že obžalovaný mal jazdiť motorovým vozidlom počas zákazu činnosti. Dostal pridelený priestupkový spis z Mestskej polície G. s pokynom od svojho nadriadeného C. B., aby začal trestné stíhanie.

Svedok A. D., ktorý podľa obhajoby mal byť prítomný pri podaní vysvetlenia A. I. a P. L. uviedol, že riaditeľ (OO PZ G.) C. B. na poradách výslovne povedal, aby sledovali obžalovaného či sa nedopúšťa priestupkov alebo trestného činu, mali mu venovať zvýšenú pozornosť. Dost' vecí bolo aj vykonštruovaných na priamy pokyn B.. Ak hovoril o vykonštruovaných prípadoch, išlo aj o obžalovaného, najmä o dopravné priestupky s tým, že obžalovaný mal byť videný, že jazdil. To, že sa diali takéto

vykonštruované prípady vie podľa toho, že „bol prítomný na papieri pri takých úkonoch, pri ktorých prítomný nebol, napríklad aj v prejednávanom prípade.“ Nenamietal to, nakoľko pod vedením B. námietky neboli prípustné, policajt, ktorý niečo namietal bol preložený, potrestaný alebo vyzvaný, aby sám odišiel do civilu.

Svedok O. Q. (príslušník OO PZ Komárno) uviedol, že na žiadne úkony ohľadne obžalovaného sa nepamätá. Svedok P. A. (príslušník OO PZ G.) uviedol, že v druhej polovici decembra 2004 zadržal obžalovaného kvôli dopravnému priestupku, keď mal jazdiť v G. bezohľadnou jazdou v čase kedy, pokiaľ vie, zákaz činnosti nemal. Konal tak na základe oznámenia O. Y. (náčelníka Mestskej polície). B. mu zavolať, aby obžalovaného nepúšťal z OO PZ G. s tým, že má stiahnuť vtedajšieho zástupcu, ktorý bude riadiť ďalšiu činnosť ohľadne obžalovaného, ktorého predviedol na obvodné oddelenie.

Svedok IE. uviedol, že do 30. novembra 2004 bol zaradený ako vyšetrovateľ OVK ÚJKP Komárno a od 1. decembra 2004 do 30. septembra 2007 bol zástupca riaditeľa Odboru skráteného vyšetrovania ÚJKP Komárno. O trestnom stíhaní obžalovaného v predmetnej trestnej veci vie, nakoľko v rámci pracovnej náplne vykonával vstupné a priebežné kontroly vyšetrovacích spisov. V januári 2005 obdržali z OO PZ G. vyšetrovací spis obžalovaného pre marenie výkonu úradného rozhodnutia, čo nebolo bežné. Vtedy bol riaditeľom tohto obvodného oddelenia C. B.. Na to zavolať príslušníkovi A. prečo vzniesli obvinenie, keď na to neboli oprávnení, na čo tento uviedol, že mu to prikázal riaditeľ. Podľa vtedajších interných predpisov obvodné oddelenie mohlo podať návrh na vznesenie obvinenia odboru skráteného vyšetrovania, takéto úkony však boli v súlade s Trestným poriadkom. Ďalej situáciu riešil tak, že spis bol pridelený policajtovi na vedenie trestného stíhania, zistené porušenie interných predpisov, ktoré nevedel špecifikovať, neriešili, nechali to tak.

Svedok Z. E. uviedol, že 25. novembra 2004 bol s obžalovaným v X. S. na dopravnom inšpektoráte za účelom prepisu auta na obžalovaného. Z G. odchádzali asi o 11.00 hod. a naspäť sa vracali okolo 16.00 hod. (neskôr uviedol okolo 19.00 až 19.30 hod.). Auto viedol on s tým, že išlo o BMW čiernej farby. Išli len oni dvaja. V X. S. sa stretli s pánom S., ktorý vlastnil predmetné vozidlo. Vozidlo však neprepísali, lebo nemali stránkové dni, ale podľa neho mali to tak dohodnuté, že sa to vybaví mimo stránkové dni. On bol len šofér, na inšpektoráte nebol, čakal obžalovaného v aute. Do tohto auta sa nedalo vidieť zvonka, nakoľko všade boli čierne sklá. V tom čase bol študentom Strednej odbornej školy v E. Y., mal mať vyučovanie, ale mama mu dala ospravedlnenku z rodinných dôvodov (skutočnosť, že nebol prítomný v daný deň v škole vyplýva z oznámenia jeho školy a výpisu z triednej knihy (č.l. 534 a 535).

Svedok P. L. (príslušník OO PZ G. v danom čase) uviedol, že si pamätá, že vykonával stálu službu na OO PZ G., keď okolo 20.00 hod. prišiel za riaditeľom C. B. O. Y., kde bol asi štvrt hodiny, potom ho B. zavolať k sebe do kancelárie, kde mu povedal, že má spracovať oznámenie o dopravnom priestupku na A. Z., nakoľko jeden z mestských policajtov ho mal vidieť jazdiť. Povedal riaditeľovi, že on oznámenie o priestupku nemôže písať, nakoľko obžalovaného viesť vozidlo nevidel, na čo mu riaditeľ povedal, že oznámenie napíšu mestskí policajti, ale aby im s tým pomohol, nakoľko oni ho nevedia písať. Následne Y. zavolať A. I., aby prišiel na obvodné oddelenie. Následne im pomohol spísať záznam o priestupku. Y. pomohol napísať odstupovací prípis, a potom oznámenie postúpili im.

Svedok X. S. potvrdil, že bol vlastníkom predmetného vozidla BMW. Prepis auta bol realizovaný v X. S. na dopravnom inšpektoráte, kde bol prítomný obžalovaný a jeho kamarát, ktorého nepozná. Potvrdil obhajobné tvrdenie obžalovaného, že auto malo tmavé fólie, takže sa nedalo vidieť do vozidla. Za účelom dohodnutia prepisu auta ho kontaktovala matka obžalovaného, bol to štvrtok, nestránkový deň, dátum si nepamätá. Prepis vozidla však nevybavili, nakoľko technický preukaz bol celý zapísaný a k novému sa nevedeli dostať lebo na okresnom úrade neboli stránkové dni. Čestné prehlásenie o tom, že 25. novembra 2004 bol s obžalovaným na dopravnom inšpektoráte podpísal na žiadosť matky obžalovaného, bolo mu poslané poštou, on to podpísal, overil pravosť podpisu a poslal späť. Či si vtedy pamätal presný dátum prepisu vozidla nevedel uviesť.

Svedok U.. A. P. (riaditeľ dopravného inšpektorátu v X. S. v roku 2004) uviedol, že na presný dátum si nepamätá, ale matka obžalovaného ho telefonicky kontaktovala za účelom zistenia kedy môže obžalovaný prísť uskutočniť prepis motorového vozidla. V dohodnutý deň sa aj dostavil obžalovaný a osoba s priezviskom S., zistil však po predložení technického preukazu, že v tomto nebolo už miesto na prihlásenie vozidla, bolo tam len miesto na odhlásenie, preto menovaným vysvetlil, že odhlásenie nie je možné uskutočniť, lebo v D. by následne nebolo možné vykonať prihlásenie vozidla. S tým sa aj rozišli. Obžalovaný tam bol počas pracovnej doby okolo 14.30. až 15.00 hod. Vie, že v ten deň sa na úrade nový technický preukaz vybaviť nedal. Na základe telefonickej žiadosti matky obžalovaného z januára 2005 jej vydal potvrdenie o tom, v ktorý konkrétny deň sa obžalovaný takto dostavil. Tento deň spätne vedel zistiť, nakoľko to mal poznačené v diári (Z. - prepis). Na tom základ jej vydal potvrdenie, ktoré jej odfaxoval.

Svedkyňa A.. O. Z. (matka obžalovaného) vypovedala, že mala vedomosť o tom, že obžalovaný 25. novembra 2004 bol v X. S. na dopravnom inšpektoráte u A. P., tomuto volala asi týždeň predtým, že kúpili auto, ktoré je evidované v X. S. na pána S.. S P. dohodla, že jej syn má prísť aj so S. na dopravný inšpektorát. K prevodu vozidla nedošlo preto, že technický preukaz bol zaplnený, preto bolo potrebné vydať nový, čo už na odbore dopravy nevedeli vykonať. Domov sa syn vrátil okolo 19.30 hod. Na ten účel požiadala Z. E., či je ochotný odšoférovať danú cestu. Až neskôr sa dozvedela, že v tento deň mal byť na jej syna spracovaný priestupkový spis. Neskôr si vyžiadala z OO PZ G. záznam o tom, čoho sa mal jej syn dopustiť, pričom OO PZ G. jej vydalo potvrdenie (obsiahnuté v spise), že na predmetné obdobie nie je na jej syna evidovaný žiadny priestupok ani trestný čin. Hovorila s viacerými policajtmí OO PZ G., ktorí jej povedali, že spisy voči jej synovi museli účelovo vyrábať na pokyn nadriadeného C. B.. Aj svedok A.. A. Z. (otec obžalovaného) uviedol, že má vedomosť, že jeho syn bol 25. novembra 2004 v X. S. s Z. E. s vozidlom BMW.

Z potvrdenia KR PZ I. I. z 25. januára 2005 (č.l. 8) vyplýva, že obžalovaný bol 25. novembra 2004 na Okresnom dopravnom inšpektoráte v X. S. za účelom prepisu predmetného motorového vozidla, obžalovaný sa dostavil po predchádzajúcom telefonickom dohovore s jeho matkou, pričom prepis nebol uskutočnený z administratívnych dôvodov.

Z rozhodnutia OR PZ, ODI Komárno z 5. novembra 2004, ČVS : ORP-690/DI-SK-I-2004 vyplýva, že obžalovanému za spáchaný priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za ktorý bol uznaný vinným, bol (okrem iného) uložený ako sankcia aj zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 6 mesiacov, do ktorej doby sa mu započítava čas od zadržania vodičského oprávnenia od 16. augusta 2004, čo potvrdzuje rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Z ďalšieho rozhodnutia uvedeného subjektu vyplýva, že s právoplatnosťou od 9. decembra 2004 bolo upustené od výkonu zvyšku uvedeného trestu zákazu činnosti (č.l. 51).

Z oznámenia o dopravnom priestupku z 25. novembra 2004 vypracovanom (v zmysle textu listiny) mestským policajtom v G. A. I. vyplýva, že v uvedený deň v čase 15.45 hod. obžalovaný v G. na S. ulici viedol predmetné vozidlo BMW čiernej farby, kde v mieste dopravného značenia Stop, daj prednosť v jazde, nezastavil vozidlo.

V čestnom prehlásení z 31. januára 2005 X. S. potvrdil, že obžalovaný s ním bol na dopravnom inšpektoráte v X. S. 25. novembra 2004 od 13.00 hod. O 15.30 hod. mali jednanie s pánom P., ale vozidlo sa nepodarilo prepísať, lebo bolo potrebné vybaviť nový technický preukaz, ktorý nebolo možné vybaviť, lebo na úrade, na ktorom ho vydávajú, neboli stránkové dni.

Zo zápisnice o rekognícii z 23. augusta 2005 vyplýva, že X. S. medzi 6 osobami podľa predložených fotografií neopoznal Z. E., resp., žiadnu osobu, ako osobu, s ktorou bol obžalovaný v X. S.

Vo vzťahu k skutku v bode 2/ S. Z. I. uviedol, že v januári 2005 vo večerných hodinách okolo 23.30 hod. zastavil pri jeho dome obžalovaný s čiernym BMW, vedľa neho sedela ešte jedna osoba, čo videl nakoľko svietili pouličné svetlá, a taktiež trocha bolo odchýlené okno, videl to spoza brány. Spozornel

na to, že počul, že vo vozidle hrá hudba. Chcel otvoriť bránu, ale na to odišli. Ešte predtým ako vozidlo odišlo počul, že Z. sa bavil s tým druhým, že ktorý ako prvý mu vybijie okná na dome. Vozidlo viedol obžalovaný. Následne to oznámil mestskému policajtovi Y.. Až na otázky pripustil, že to mohlo byť 6. decembra 2004. Brána pri jeho dome je drevená, plná, asi 1,60 m vysoká, to čo videl bolo ponad bránu. Verejné osvetlenie je pred susedom, stĺp je asi 2 až 3 m od brány. Vozidlo videl zo vzdialenosti asi 2 m. Konflikt s obžalovaným v minulosti nemal, udalosť ohlásil preto, že počul, ako sa rozprávajú o tom, kto z nich mu vybijie okno.

Svedkyňa S. E., členka Y. I. šanca potvrdila, že 6. decembra 2004 mali schôdzu tohto združenia od 19.00 hod. do 23.00 hod., pričom obžalovaný bol po celý čas na tejto schôdzi, z tejto sa nevzdialil. Na schôdzi boli prítomné aj matka obžalovaného a D. I.. Keď odchádzala pre domom svedka I., svojho suseda, nevidela auto, pred ich domom nie je žiadne osvetlenie, na ulici nevidela žiadny pohyb. Svedkyňa D. I., členka občianskeho združenia, vypovedala v zhode s výpoveďou svedkyne S. E..

Svedkyňa A.. O. Z. potvrdila, že so synom bola v ten deň na schôdzi občianskeho združenia, kde okrem nich boli D. I. a S. E.. Na schôdzi boli do 23.20 hod. Uvedeným autom jej syn v tom čase taktiež nemohol jazdiť preto, že s ním bol jej manžel v I. a vrátil sa okolo polnoci.

Svedok A.. Z. uviedol, že 6. decembra 2004 bol s vozidlom BMW, v I. a okolí. Odchádzal okolo obeda a vrátil sa až po polnoci. Keď prišiel domov, syn bol už doma. Uvedené vozidlo má úplne čierne fólie po bokoch, pričom ani cez deň do auta nie je vidieť. Vie, že v predmetný deň mala byť schôdza občianskeho združenia, kde mal byť aj on, jeho účasť však nebola nevyhnutná.

Obžalovaný predložil súdu vlastne vypracovanú fotodokumentáciu s plánom a legendou ohľadne miesta, kde podľa výpovede svedka I. mal zastaviť motorovým vozidlom s poukazom na nelogičnosť jeho výpovede s miestnymi podmienkami so zameraním sa na absenciu priameho osvetlenia pre domom svedka I., ako aj bránu, cez ktorú v zmysle jeho obhajoby svedok nemohol vidieť predmetné vozidlo, a teda ani osoby v ňom z dôvodu, že cez bránu, ktorá má plnú výplň nie je vidieť, a taktiež je vysoká, v dôsledku čoho svedok nemohol vidieť ponad ňu.

Z potvrdenia občianskeho združenia I. šanca (č.l. XX) vyplýva, že obžalovaný bol 6. decembra 2004 od 19.00 do 23.15 hod. na zasadnutí tohto združenia.

Vo vzťahu k skutku v bode 3/ svedok (a súčasne poškodený) Y. A. uviedol, že v januári 2005, dva týždne po Silvestri požičal predmetné motorové vozidlo, ktoré bolo vo vlastníctve jeho otca, obžalovanému aj s kľúčami, aby si ho vyskúšal z dôvodu, že mal záujem o jeho kúpu, pričom dohoda znela tak, že sa prejde okolo bloku, a ešte v ten deň mu vozidlo vráti. Auto mu takmer do týždňa nevrátil, auto našli následne v nepojazdnom stave v G.. O tom, kde sa nachádza auto mu povedal Z. L.. Počas doby keď auto bolo pre neho na neznámom mieste bol u obžalovaného viackrát, avšak nikto mu neotváral dvere. Keď našli auto bola pri tom aj O. A.. W. bolo poškodené, malo vyfúčanú pneumatiku, výfuk bol odstrihnutý a predné svetlo rozbité. Boli v ňom nejaké veci - skrutkovače a kus dreva. Prípado oznámil na políciu asi po mesiaci, nakoľko si to chcel s obžalovaným vybaviť mimosúdnu cestou, ten sa mu však vyhýbal, nakoľko ho nenašiel, Niekedy v marci 2005 ako išiel v I. po ulici pristavil pri ňom vozidlom obžalovaný a povedal mu, aby nasadol, nakoľko sa s ním chce rozprávať. Zobral ho na nejakú lesnú cestu, kde zastavil a spýtal sa ho či sa nebojí, na otázku čoho by sa mal báť sa začal obžalovaný smiať, povedal mu, že ak z tejto veci bude mať nejakú ujmu tak tí, ktorí proti nemu svedčili si to odnesú, že im to zabezpečí. B. sa mu vyhrážal v roku 2006 tým, že doplatí na to, ak nezoberie trestné oznámenie späť. Keď si obžalovaný preberal auto nevidel na ňom, že by bol chorý ani nič zvláštne. Keď mu odovzdával auto bol pri tom prítomný C. U.. S matkou obžalovaného o tom nehovoril. Po tom čo auto našli mu obžalovaný hovoril, čo bolo v aute a na jeho otázku kde sú jeho veci mu povedal, že tieto vydal policajtom v G.. Obžalovanému žiadne náradie nepožičal. Obžalovaný mu povedal, že mu škodu uhradí. Keď o tejto veci hovoril s obžalovaným v marci 2005 bol pri tom prítomný Z. I., bolo to pri umelom klzisku medzi G. a I.. V prípravnom konaní pri výpovedi, ktorej časť bola na hlavnom pojednávaní čítaná (č.l. 144) vypovedal, že pri tomto stretnutí mu obžalovaný hovoril, že škodu na vozidle uhradí a dá niečo navyše, na otázku

prečo túto skutočnosť neuviedol na hlavnom pojednávaní odpovedal, že sa to stalo pred dvomi rokmi, že na polícii hovoril pravdu. S rodičmi obžalovaného tento problém neriešil, nakoľko to považoval za jeho záležitosť s obžalovaným. Jeho otec mu hovoril, že keď sa vracal z kostola, videl auto odstavené v blízkosti domu obžalovaného, ale keď tam prišli, už tam nebolo. Obžalovaný sa k výpovedi vyjadril tak, že výpoveď svedka Y. A. je nepravdivá a že si to mohol vymyslieť preto, že tomuto dĺžil 120 Sk a cigarety.

V rámci konfrontácie s uvedeným svedkom obžalovaný zotrval na svojich obhajobných tvrdeniach, že v danom čase keď mal prebrať auto, čo vedia potvrdiť svedkovia P. A. a Z. A., ako aj jeho matka, ktorá asi o 21.00 hod. prišla domov z plesu vymeniť si topánky. Výpoveď svedka považuje za nepravdivú. Svedok zotrval na svojej výpovedi.

Svedok A. A. uviedol, že od syna Y. A. sa dozvedel, že požičal svoje osobné motorové vozidlo obžalovanému za tým účelom, aby ho tento vyskúšal, nakoľko mal záujem o jeho kúpu. Po týždni auto našli niekde odstavené za G. poškodené. Počas daného obdobia videl auto pred domom obžalovaného, keď išiel do kostola. Keď sa vrátil z kostola povedal synovi, že auto videl a za pol hodiny sa vrátil so synom na dané miesto, kde už auto nebolo. Až po niekoľkých dňoch auto našli odparkované za G.. Jeho syn bol následne za obžalovaným. V aute bol nejaký navijak a kus dreva, ktoré nepatrili synovi. Synovi dovolil, aby auto predal. S obžalovaným o tom komunikoval jeho syn. Poškodenie auta spočívalo v tom, že bol poškodený nárazník, bolo rozbité pravé predné svetlo. Hneď ako bolo auto nájdené syn to ohlásil na políciu. Obžalovaného jazdiť na tomto vozidle nevidel. To či bolo vozidlo poškodené už v čase keď ho videl zaparkované pred domom obžalovaného nevedel uviesť. Vozidlo videl stáť od domu obžalovaného asi vo vzdialenosti 20 m.

Svedok C. U. vypovedal, že v niekedy v januári 2005 mu Y. A. požičal auto, pričom počas jeho užívania mu Y. A. volal, aby sa vrátil, nakoľko má na auto kupca. Keď k nemu prišiel, bolo to vo večerných hodinách, videl, že je tam prítomný obžalovaný. Y. A. a obžalovaný sa o niečom rozprávali, ale nevie o čom, nakoľko stál ďaleko. Na obžalovanom nič zvláštne nevidel.

Svedok Z. L. uviedol, že od Y. A. vedel, že obžalovaný je záujemcom o kúpu vozidla a požičal mu ho na vyskúšanie, pričom on s vozidlom odišiel. Povedal mu to hneď v ten deň, nakoľko večer bol u neho s priateľkou O. A. na návšteve „asi od 19.00 až 19.30 hod. do polnoci.“ Za jeho prítomnosti Y. volal obžalovanému, ale nerozprávali sa spolu. On následne asi o týždeň na to vozidlo našiel pri dome Z. K. poškodené, na čo zavolať Y. A., ktorý auto zobral preč. Dovtedy vozidlo nevidel. So Y. A. je kamarát. S obžalovaným nie je kamarát odkedy sa mu vyhrážal smrťou, čo bolo 3 až 4 mesiace pred tým, ako zobral vozidlo. Obžalovaný na výpoveď reagoval vyjadrením, že svedok klame. Priatelia nie sú odkedy mu ukradol bicykel, pričom s jeho matkou mal svedok konflikt, lebo táto ho pristihla pri krádeži.

Svedok P. A. potvrdil obhajobné tvrdenie obžalovaného, že 15. januára 2005 o 19.00 hod. bol v mieste bydliska obžalovaného, jeho rodičia išli na nejakú zábavu a on si tam zobral prefotiť nejaké materiály. Nakoľko obžalovaný mal nejaké zdravotné problémy tak tam zostal dlhšie približne do polnoci. Obžalovaný podľa neho bol po celý čas doma, nakoľko ho niekoľkokrát videl. Okolo 21.00 hod. prišla matka obžalovaného a potom tam prišiel jeden z priateľov obžalovaného, ktorého nepozná, keď odchádzal tento tam ešte bol. Vie, že obžalovaný mal obviazané ruky ale nevie kvôli čomu. V prípravnom konaní vypovedal zhodne (výpoveď bola podľa § 264 ods. 1 Tr. por. na hlavnom pojednávaní čítaná) s tým, že nevypovedal o tom, že by obžalovaný mal obviazané ruky. Na otázku smerujúcu k odstráneniu tohto rozporu uviedol, že takto vypovedal aj na polícii, ale nevedel povedať aké mal obžalovaný zranenia, nepoznal súvislosti, preto tomu pozornosť nevenoval.

Svedok Z. A. potvrdil, že 15. januára 2005 bol na žiadosť rodičov obžalovaného u nich doma s obžalovaným, nakoľko mal zlomenú ruku, pričom priebeh večera opísal v súlade s jeho obhajobou v tomto smere. V dome bol aj cez noc. Obžalovaný z domu neodišiel.

Svedok A.. W. K. (lekár chirurgického oddelenia nemocnice v E. Y.) vypovedal vo vzťahu k zraneniu obžalovaného v rozhodnom období a k okolnostiam jeho vyšetrenia. K obsahu lekárskej správy (č.l. 301) uviedol, že z tejto vyplýva, že obžalovaný utrpel 10. januára 2005 zlomeninu malíčka, ktorý bol fixovaný a pomliaždenie chrbta pravej ruky. Charakter takéhoto zranenia (zlomenina malíčka) priamo neznemožňuje vedenie motorového vozidla, avšak možnosť jeho vedenia je spojená so značnými ťažkosťami, podľa jeho skúseností takéto ťažkosti pretrvávajú 7 až 10 dní. K tomu či takéto zranenie vyžaduje starostlivosť inej osoby sa nevedel vyjadriť, záleží to najmä od subjektívnych ťažkostí pacienta. Špachtlová fixácia malíčka je viditeľná navonok.

Svedkyňa A.. A. Z., ako obvodná lekárka obžalovaného v rozhodnom období, si na uvedené zranenie obžalovaného s odstupom času nepamätala. Vo výpovedi z prípravného konania z 30. augusta 2005 (ktorá bola na hlavnom pojednávaní čítaná) uviedla, že podľa dokumentácie bol u nej obžalovaný naposledy 16. decembra 2004. Potvrdenie o práceneschopnosti mu za obdobie od 10. do 24. januára 2005 nevystavovala. Dňa 8. apríla 2005 bola u nej matka obžalovaného dotazovať sa ohľadne jeho zranenia z 10. januára 2005, pričom uviedla, že mal byť ošetrený na nejakom chirurgickom oddelení, a pýtala sa kde by mohla zistiť kde bol ošetrený. Ak bol obžalovaný hospitalizovaný bolo jeho povinnosťou toto hlásiť u nej ako u ošetrojúcej lekárky a ona by vystavovala práceneschopnosť. Na otázku uviedla, že ak si pacient nesplní uvedenú povinnosť v praxi sa stáva, že sa o tom nemusela dozvedieť.

Svedok A.. C. P. potvrdil, že ošetroval obžalovaného 10. januára 2005, ktorého podľa jeho vyjadrenia niekto udrel do hlavy a ruky nejakou tyčou. Zistil u neho zlomeninu malíčka pravej ruky posledného článku. Vykonal obžalovanému špachtlovú fixáciu malíčka a poslal ho na chirurgickú ambulanciu. Pri takejto fixácii je prst obviazaný až po zápästie, vie si predstaviť, že pacient môže viesť motorové vozidlo, avšak len v nevyhnutných prípadoch, inak je to neprípustné. Fixácia trvá približne 20 dní až jeden mesiac, tento stav si vyžaduje práceneschopnosť. Z lekárskej správy (č.l. 301) vyplýva, že pacientovi dal fixáciu 10. januára 2005 a túto mu odstránil A.. K. 24. januára 2005. Takéto zranenie je bolestivé, pričom bolestivosť trvá najmenej 3 až 5 dní.

Svedkyňa A.. O. Z. uviedla, že 15. januára 2005 bol jej syn doma celý deň, pretože 10. januára 2005 bol v E. Y. napadnutý a zbitý neznámou osobou, ktorá mu povedala, že ak sa jeho rodičia neprestanú sťažovať na políciu, tak ho zlikvidujú. Syn aj vyhľadal lekára v E. Y., nakoľko utrpel zlomeninu ruky. Následne to zariadili tak, aby obžalovaný nebol vôbec sám z obavy o jeho život, teda keď s manželom odchádzali z domu požiadali niekoho známeho, aby bol so synom doma. Takto s ním 15. januára 2005 boli P. A. a Z. A.. Jej syn vtedy ani prakticky jazdiť nemohol, nakoľko mal pravú ruku v sadre. Taktiež uviedla, že jej rodina má tri autá, preto jej syn v prípade potreby mohol použiť ich auto. Jej synovi potvrdenie o práceneschopnosti vystavil A.. P. a ukončil ju A.. K., ošetrojúcim lekárom jej syna v tom čase bola A.. A. Z.. Počas toho večera bola na plese a niekedy medzi 20.00 a 21.00 hod. bola doma pre topánky. So Y. A. sa neskôr rozprávala, povedal jej, že ho to mrzí a nevie ako to vrátiť späť, Y. jej povedal, že jej syn mu dží jedno CD a cigarety.

Svedok A.. A. Z. uviedol, že jeho syn nebol odkázaný, aby si v rozhodnom čase od niekoho požičiaval auto, jeho rodina má vždy niekoľko áut. K 15. januáru 2005 si pamätá, že bol s manželkou na plese. Bol u nich kamarát jeho syna aj P. A.. Syn bol pár dní predtým napadnutý, mali o neho obavy, tak mu zabezpečil spoločnosť. Syn mal ruku v sadre, bol dobitý na hlave, aj sa mu pri bitke vyhrážali. Vyjadril názor, že uvedené prípady na jeho syna sú vykonštruované v súvislosti s jeho pôsobením ako poslanca mestského zastupiteľstva, viacerým ľuďom sa jeho činnosť nepáčila a keď nevedeli nájsť nič na neho a na jeho manželku, preto zaútočili na jeho syna týmto spôsobom.

Konfrontácia medzi svedkami Y. A. a A.. O. Z. neprispela k odstráneniu rozporov medzi ich výpovedami, obaja v podstatných okolnostiach vypovedali zhodne ako pri svojich pôvodných výsluchoch. Svedok A. na obžalovanom pri odovzdávaní vozidla nevidel nič nezvyčajné, nevidel na ňom žiadne zranenie, ani na hlave ani na rukách, nevidel že by mal obviazanú ruku. Myslí, že si podali aj ruku, ktorú nevie. Nevrátenie vozidla oznámil až s odstupom 3 alebo 4 týždňov preto, že chcel nahradiť škodu od obžalovaného a nahlásil to až vtedy keď sa mu nepodarilo sa s ním skontaktovať. Dátumom kedy došlo k odovzdaniu vozidla už si nie je istý (bolo to v decembri alebo januári).

Znalec U.. P. I. (v odbore cestná doprava) bol vypočutý ohľadne znaleckého posudku, na základe ktorého určil hodnotu osobného motorového vozidla Audi 100 GL, EČ : D. sumou 41 129 Sk (č.l. 121 až 129). Na otázku uviedol, že zistené poškodenia vozidla neboli staršie ako 3 až 4 mesiace, presný deň poškodenia uviesť nevedel.

Z potvrdenia A.. A. Z. z 8. apríla 2005 vyplýva, že matka pacienta A. Z. sa prišla opýtať na úraz z 10. januára 2005, pričom pacient mal byť ošetrený na chirurgickej ambulancii, pričom nevie kde, pýtala sa ako sa ukončila liečba a kto by jej povedal kde bol ošetrený. Pacient nebol prítomný.

Zo správy Všeobecnej zdravotnej poisťovne (č.l. 339, 340) vyplýva, že hlásenie úrazu tejto zdravotnej poisťovni zaslal A.. P..

Zo zápisnice zo 14. februára 2005 vyplýva, že Y. A. vydal veci na účely trestného konania - v zápisnici bližšie opísané 2 šróbováky, tašku, 2 mechanické kovové zdviháky a 1ks drevo v tvare polkruhu.

V zápisniciach o ohliadke miesta činu a motorového vozidla sú bližšie opisy miesta kde malo dôjsť k odovzdaniu vozidla obžalovanému podľa udania svedka Y. A. a predmetného motorového vozidla (vrátane fotodokumentácie).

Z vyšetrovacieho spisu OR PZ, ÚJKP E., ČVS: ORP-24/OVK-NZ-2005, vyplýva, že 12. januára 2005 bolo začaté trestné stíhanie pre trestný čin lúpeže pre skutok, ktorý sa mal stať 10. januára 2005 okolo 13.00 hod v E. Y., kde mal byť obžalovaný fyzicky napadnutý neznámym páchatelom tak, že bol odzadu viackrát udretý do hlavy tvrdým predmetom a bola mu odňatá taška s viacerými vecami, pričom mu bolo spôsobené zranenie - zlomenina malíčka pravej ruky. K tomuto skutku bol obžalovaný ako poškodený vypočutý 12. januára 2005, kedy bol aj ošetrený podľa lekárskej správy v Nemocnici v E. Y. s diagnostikovanou zlomeninou prsta. Uznesením vyšetrovateľa z 12. apríla 2005 bolo trestné stíhanie prerušené z dôvodu, že sa nepodarilo zistiť skutočnosti oprávňujúce začať trestné stíhanie voči určitej osobe.

Oboznámené ako listinné dôkazy boli na hlavnom pojednávaní aj listiny obsiahnuté v spise tunajšieho súdu vedenom pod sp. zn. 1T/171/2009, v ktorej je obžalovaný U.. C. B., v čase žalovaných skutkov riaditeľ OO PZ G., pre 26 skutkov (resp. čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu) v jednotlivých častiach právne posúdených ako trestné činy zneužívania právomoci verejného činiteľa. Z týchto vyplýva, že v predmetnej trestnej veci matka obžalovaného podala 21. decembra 2004 trestné oznámenie pre zneužívanie právomoci verejného činiteľa pre skutok, ktorý sa mal stať 18. decembra 2004 ku škode obžalovaného. Pre uvedený skutok bolo začaté trestné stíhanie (tzv. vo veci) následne zastavené.

Z listinných dôkazov (potvrdenia, správy, výsledky lustrácií v dostupných evidenciách) ohľadne osobných a majetkových pomerov obžalovaného vyplýva, že obžalovaný nemá záznam v registri trestov, štúdium na Súkromnej obchodnej akadémii v K. ukončil 31. augusta 2004 (na hlavnom pojednávaní bol ako svedok vypočutý U.. F. A., riaditeľ školy, vypovedal vo vzťahu k správam vypracovaným na obžalovaného a uviedol, že obžalovaný bol žiakom ich školy v rokoch 2003 - 2004, dňa 7. júla 2004 mu oznámil, že odchádza zo školy, poprel, že by matka obžalovaného bola za ním v súvislosti s tým, že mal na jej syna vypracovať zlý posudok. Bola za ním niekoľkokrát, lebo obžalovaný bol problémovým žiakom). Podľa správy o povesti Mesta G. z 30. augusta 2005 (č.l. 203) je hodnotený negatívne v súvislosti s neplnením si školskej dochádzky, zanechaním štúdia na obchodnej akadémii, negatívneho postoja k študijným povinnostiam, ako aj dopustením sa, avšak bližšie nešpecifikovaných, priestupkov na úseku verejného poriadku a dopravy. Komisiou verejného poriadku Mesta G. jeho správanie nebolo prejednávané. V tejto súvislosti bola na hlavnom pojednávaní vypočutá ako svedkyňa Ing. W. D., ktorá vypracovala uvedenú správu o povesti, podpísanú primátorom Mesta G. P. I. s tým, že obsah správy podľa jej výpovede zodpovedal poznatkom, ktoré jej uviedol primátor mesta, pričom viac sa k jej obsahu nevedela vyjadriť. Z aktuálnej správy o povesti (č.l. 906) nevyplývajú žiadne negatívne poznatky. Z

evidenčnej karty vodiča vyplýva spáchanie viacerých priestupkov na úseku cestnej premávky, pričom okrem už vyššie uvedeného rozhodnutia o priestupku s uložením zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, väčšina priestupkov sa týka obdobia nasledujúceho po žalovaných skutkoch. V čase žalovaných skutkov nebolo zistené, že by sa dopustil iných (než vyššie uvedeného) priestupkov, ani podľa poslednej správy Obvodného úradu Komárno (č.I. 907) od roku 2008 v evidencii priestupkov obžalovaný nemá žiadny záznam.

Na základe takto vykonaného dokazovania, po vyhodnotení dôkazov v ich vzájomných súvislostiach dospel súd k záveru, že nebolo preukázané, že žalované skutky sa stali. Obžalovaný počas celého konania spáchanie všetkých troch skutkov obžaloby popieral, pričom vo vzťahu k všetkým existujú dve skupiny protichodných, navzájom nezlučiteľných dôkazov.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní bolo determinované obhajobnými tvrdeniami obžalovaného založenými na tom, že ani jedného zo skutkov sa nemohol dopustiť primárne z dôvodu, že v danom čase a mieste, kde sa mali stať nebol, o čom navrhol vypočuť svedkov potvrdzujúcich jeho alibi, ako aj listinné dôkazy. V rámci vykonaných dôkazov existuje viacero rozporov týkajúcich sa oboch skupín dôkazov, tak svojou povahou obžalovaného usvedčujúcich, ako aj dôkazov svedčiacich v jeho prospech, avšak ktoré sú takej povahy, že vyvolávajú dôvodnú pochybnosť o tom, či sa žalované skutky stali.

Vo vzťahu k skutku v bode 1/ bolo trestné stíhanie začaté, a obžaloba opretá výlučne o výpoveď svedka A. I. (mestského policajta v G.), ktorý mal obžalovaného vidieť viesť motorové vozidlo počas jeho zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. O tomto jeho poznatku sa vo vyšetrovacom spise nachádza úradný záznam, na ktorom je podpísaný svedok I. a je datovaný dňom 25. novembra 2004, kedy mal obžalovaného vidieť viesť vozidlo. Z jeho výsluchu, ako aj výsluchov svedkov Y. a L. však vyplýva, že uvedený záznam bol vypracovaný až s odstupom času, pričom tento v skutočnosti vypracúval svedok L.. Svedok I. uviedol, že bol vyhotovovaný s odstupom času 10 až 20 dní, pričom už v čase jeho vyhotovenia si na presný dátum kedy obžalovaného videl, teda dátum spáchania skutku, presne nepamätal, v dôsledku čoho je pochybný už samotný deň, kedy obžalovaného videl. Z výpovedí svedkov (D., A.) taktiež vyplýva, že riaditeľ OO PZ G. mal zvýšený záujem na monitorovaní pohybu obžalovaného, za účelom čoho volil aj neštandardné postupy (svedkovia I., A.). V dôsledku uvedeného pri spochybnení, kedy vôbec malo dôjsť k žalovanému skutku, pri preukázanom antidatovaní úradného záznamu svedka I. - dňom 25. novembra 2004 (ktorý navyše v skutočnosti vypracúval svedok L.) je dôvodne pochybné aj to, či svedok I. videl obžalovaného viesť motorové vozidlo, resp. ak ho videl, či to bolo v čase jeho zákazu činnosti, nakoľko od 9. decembra 2004 mal obžalovaný právoplatne upustené od výkonu zvyšku zákazu činnosti, tj. od tohto dňa bol oprávnený viesť motorové vozidlá. Neustálenie času spáchania skutku má pritom vplyv aj na právo na obhajobu obžalovaného. Tento obhajobu zameral vo vzťahu ku dňu, kedy od začiatku trestného stíhania mal byť videný viesť motorové vozidlo, tj. ku dňu 25. novembra 2004. Jeho obhajobu, že v tento deň v čase 15.45 hod. nemohol byť pozorovaný v G., nakoľko sa nachádzal v X. Sobote potvrdzujú svedkovia Z. E. (preukázateľne nebol na vyučovaní v tento deň), X. S. ako aj U.. A. P. (dohodnutý deň prepisu vozidla vedel určiť aj spätne na základe poznámky v diári), a rovnako aj rodičia obžalovaného

Skutok v bode 2/ obžaloby bol dôkazne opretý o výpoveď svedka Z. I., ktorý na hlavnom pojednávaní rovnako nevedel uviesť presný deň kedy malo k skutku dôjsť (niekedy v januári 2005), pričom jeho výpoveď z prípravného konania nebola na hlavnom pojednávaní čítaná (žiadna strana čítanie výpovede nenavrhol a súd nie je oprávnený v zmysle § 264 ods. 1 Tr. por. za účelom odstránenia rozporov svedeckú výpoveď čítať z vlastnej iniciatívy). Aj bez uvedeného pravdivosť jeho výpovede bola dôvodne spochybnená v niekoľkých smeroch. Viacerí svedkovia - okrem obžalovaného a jeho rodičov aj vlastníci predmetného vozidla X. S. - potvrdili, že predmetné vozidlo BMW malo čierne sklá, cez ktoré do vozidla nebolo vidieť, svedok I. mal obžalovaného vidieť spoza brány cez ktorú nie je vidieť, a to v nočných hodinách (okolo 23.00 hod.) v mieste kde nie je priame osvetlenie. V tejto súvislosti o miestnych podmienkach neexistuje objektívny dôkaz okrem fotodokumentácie predloženej obžalovaným, čo mu však nemôže byť na ujmu, pričom sám obžalovaný v tomto smere dodatočne nahrádzal činnosť orgánov prípravného konania, hoci vykonanie ohliadky miesta činu bolo na mieste už v prípravnom konaní vzhľadom na známu obhajobu obžalovaného už v tomto štádiu konania. Z fotodokumentácie pritom

vyplývajú jeho obhajobné tvrdenia o tom, že priamo v blízkosti domu svedka I. žiadny zdroj pouličného osvetlenia nie je. Svedok nevysvetlil ani to ako mohol počuť rozhovor dvoch osôb, ktoré videl v aute, keď stál za bránou a podnetom k tomu, aby sa išiel pozrieť za bránu bolo, že počul z auta hrať hudbu. Odhliadnuc od uvedeného skupina dôkazov - svedeckých výpovedí svedkýň E. a I. a rodičov obžalovaného svedčí v prospech obžalovaného o tom, že v danom čase minimálne do 23.20 hod. bol obžalovaný v prítomnosti týchto svedkýň na schôdzi občianskeho združenia, ako aj výpoveďou rodičov obžalovaného, že s predmetným vozidlom v tom čase bol otec obžalovaného mimo A. G., pričom pravdivosť ich výpovedí nebola žiadnymi inými dôkazmi spochybnená.

Skutok v bode 3/ obžaloby bol dôkazne opretý o svedeckú výpoveď svedka Y. A., ktorý mal požičať 15. januára 2005 obžalovanému motorové vozidlo v podstate len na okružnú jazdu okolo bloku, pričom obžalovaný mu vozidlo v ten istý deň nevrátil. Tento svedok bol prvýkrát vypočutý až 14. februára 2005. Svedok konanie obžalovaného neoznámil bezprostredne po tom, čo mu obžalovaný podľa ním uvedenej dohody mal vozidlo vrátiť, pričom to, že mu ho obžalovaný nevrátil vedel už 15. januára 2005. Ostatní svedkovia - jeho otec, C. U. a Z. L. vypovedali buď len o tom, čo im povedal Y. A. o dohode s obžalovaným, resp. ohľadne toho za akých okolností bolo vozidlo nájdené. Pokiaľ aj svedok U. mal byť prítomný pri rozhovore s obžalovaným, rozhovor nepočul. Vzhľadom na odstup času jedného mesiaca kedy svedok A. oznamoval predmetnú udalosť, opäť nebolo jednoznačne preukázané, že k odovzdaniu vozidla došlo práve 15. januára 2005. Nebol zistený žiadny svedok, ktorý by videl po tomto dátume uvedené vozidlo alebo obžalovaného, ktorý by ho viedol (okrem otca obžalovaného, ktorý vozidlo videl v G. odstavené, avšak ani to nie priamo pri dome obžalovaného). Nie je zrejmý ani motív žalovaného konania obžalovaného, ktorý v tom čase mal k dispozícii iné vozidlo - BMW, prečo by mal mať záujem o kúpu ojazdeného najmenej dvadsaťročného vozidla horšej kvality. Svedecké výpovede Y. A. a C. U., ktorí jediní mali byť prítomní pri odovzdávaní vozidla obžalovanému nekorešpondujú zo skutočnosťami zistenými výpoveďami svedkov - lekárov (A. K., A. P.), svedkov A. a A. a rodičov obžalovaného, ale aj objektívnych dôkazov, ako sú lekárske správy a vyšetrovací spis - o začatí trestného stíhania pre trestný čin lúpeže k škode obžalovaného. Z týchto dôkazov v súhrne vyplýva, že obžalovaný 10. januára 2005 v dôsledku napadnutia inou osobou, ktorý útok nahlásil na políciu 12. januára 2005, utrpel zranenie - zlomeninu malíčka pravej ruky, v dôsledku ktorej mal pravú ruku až po zápästie špachtlovo fixovanú a zaviazanú obvazom, čo je navonok viditeľné. Tieto dôkazy sú súladné s obhajobou obžalovaného, pričom naopak svedkovia Y. A. ani C. U. 15. januára 2005, kedy obžalovaný ruku musel mať ešte obviazanú (podľa lekárskej správy k odstráneniu fixácie došlo až 24. januára 2005), si na obžalovanom žiadne zranenie ani obvaz nevšimli. Svedkovia - lekári síce nevyhlúčili možnosť vedenia motorového vozidla pri uvedenom zranení, ale potvrdili jeho vysokú bolestivosť v období najmenej 3 až 5 dní po úraze a obtiažnosť vedenia motorového vozidla pri takomto zranení.

Spravujúc sa vyššie uvedenými úvahami pri hodnotení vyššie rozvedených dôkazov dospel súd k záveru, že nebolo preukázané, že sa stali skutky, pre ktoré je obžalovaný pred súdom trestne stíhaný. Vzhľadom na odstup času už nie je možné vykonať, resp. účelne vykonať ďalšie dôkazy, ktoré by odstránili dôvodné pochybnosti o tom, či sa skutky stali, v dôsledku čoho dospel súd k záveru, že na obžalovaného je nevyhnutné aplikovať zásadu vyplývajúcu zo zásady prezumpcie nevinu (ako jednej zo základných zásad trestného konania), a to zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Z tohto dôvodu súd obžalovaného spod obžaloby okresného prokurátora podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodil, majúc za to, že vykonal všetky dostupné dôkazy za účelom náležitého zistenia skutkového stavu veci a možné vyvrátenie vyššie uvedených pochybností, resp. mal za to, že iné dôkazy by neboli spôsobilé zvrátiť už vyššie uvedený záver súdu vo vzťahu k otázke, či sa žalované trestné činy stali.

Pokiaľ ide o otázku zmeny v osobe zákonného sudcu, súd poukazuje na to, že pokračoval v dokazovaní bez opakovania celého hlavného pojednávania, a to so súhlasom obžalovaného v zmysle § 277 ods. 5 Tr. por. (v znení účinnom do 31. augusta 2011) majúc za to, že ak obžalovaný môže súhlasiť so zmenou v zložení (hoci aj celého) senátu, ktorý rozhoduje v zásade o závažnejších trestných činoch ako samosudca, tým skôr môže súhlasiť so zmenou v osobe samosudcu (rozhodujúcim o menej závažných trestných činoch), na čom nič nemení (a naopak tento záver len potvrdzuje) novela Trestného zákona účinná od 1. septembra 2011, ktorá tento dovtedy zo zákona len implicitne vyplývajúci záver, v zákone explicitne upravila, majúc povahu legislatívneho spresnenia zákona a nie jeho obsahovej zmeny.

O uplatnenom nároku na náhradu škody poškodeným Y. A. súd, nakoľko obžalovaného oslobodil spod obžaloby v celom rozsahu (tj. aj vo vzťahu k skutku v bode 3/ obžaloby) rozhodol obligatórne podľa § 288 ods. 3 Tr. por. tak, že poškodeného Y. A. s uplatneným nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na tunajší súd, pričom o odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, ho môže napadnúť, len pre nesprávnosť výroku o náhrade škody.